

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ХЕРСОНСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ
СЛІДЧЕ ВІДДІЛЕННЯ**

54030, м. Миколаїв, вул. Спаська, 39

ПОВІДОМЛЕННЯ

**про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину),
передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України**

місто Миколаїв

9 червня 2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні – т.в.о. ст. слідчого СВ Херсонського РУП Головного управління Національної поліції в Херсонській області майор поліції Моргун Ігор Андрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022232010000288 від 16.09.2022, за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

**ОВЧАРЕНКУ ВОЛОДИМИРУ АНТОНОВИЧУ,
24.11.1939** року народження, громадянину України, українцю, уродженцю м. Олександрія Кіровоградської області, який зареєстрований: м. Херсон, смт. Антонівка, вул. 4 Виноградна, 4, останнє відоме місце проживання: м. Херсон, смт. Антонівка, вул. 4 Виноградна, 4, раніше не судимому, не є депутатом будь-якого рівня, документованому паспортом громадянина України МО 220537, виданий Суворовським РВ УМВС України в Херсонській області 09.10.1996, РНОКПП 1457201418,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, кваліфікуючими ознаками якого є: публічні заклики до проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, вчиненого за наступних обставин.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури,

визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – *рф*) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади *рф* спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил *рф* (далі – *зс рф*) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, *рф* та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається *рф* та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України,

яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і *рф*.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України, а визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

Згідно із ст. 1 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум є формою безпосередньої демократії в Україні, способом здійснення влади безпосередньо Українським народом, що полягає у прийнятті (затвердженні) громадянами України рішень шляхом голосування у випадках і порядку, встановлених Конституцією України та цим Законом.

Відповідно до ч.1 ст. 18 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум щодо зміни території України - це форма прийняття громадянами України, які мають право голосу, рішення щодо затвердження прийнятого Верховною Радою України закону про ратифікацію міжнародного договору про зміну території України. Призначення всеукраїнського референдуму щодо зміни території України здійснюється постановою Верховної Ради України.

Згідно із ч.1 ст. 20 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, у разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях призначення (проголошення) та проведення всеукраїнського референдуму забороняється.

22 лютого 2022 року президент *рф* направив до Ради Федерації звернення про використання *зс рф* за межами *рф*, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент *рф* публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці *зс рф* шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого

самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії, Згідно з Указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено, востаннє з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб, відповідно до Закону України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», від 01 травня 2023 року № 254/2023.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням *рф* військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована *рф* територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування *рф* та окупаційна адміністрація *рф* встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування *рф* встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації *рф*.

Окупаційна адміністрація *рф* – сукупність державних органів і структур *рф*, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних *рф* самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями *зс* *рф* і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які

перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) з 01.03.2022 до 11.11.2022» Херсонська міська територіальна громада, в тому числі місто Херсон перебували в тимчасовій окупації.

Після окупації Херсонської міської територіальної громади Херсонської області представниками збройних формувань російської федерації встановлено фактичний контроль над суспільним життям на цій території України та узурповані всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, впровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу окремих категорій та верств населення, в тому числі незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, в період квітня – травня 2022 року, представники збройних формувань рф всупереч порядку, встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської міської територіальної громади цілеспрямовано створили підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської області», в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники контрольованих російською федерацією самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних та комунальних підприємств, установ, організацій на тимчасово окупованій частині Херсонської міської територіальної громади Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, державних та комунальних підприємствах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території, та мали за мету інтеграцію і подальше незаконне включення захопленої частини суверенної України до складу російської федерації.

Згідно указу так званого голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області в. сальдо № 56-р, 01.06.2022 створено громадську раду при військовій цивільній адміністрації Херсонської області як постійно діючий консультативний орган.

28.06.2022 указом голови військово-цивільної адміністрації м. Херсону затверджено положення про громадська раду, відповідно до якого, метою діяльності суспільної ради є надання консультативної, інформаційної та організаційної допомоги військово-цивільній адміністрації в так званій нормалізації соціального, суспільно-політичного, ділового та культурного життя м. Херсону.

Достовірно знаючи про захоплення військовослужбовцями зс рф Херсонської області, та що її територія знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що є загальновідомим фактом, громадянин України Овчаренко Володимир Антонович, 24.11.1939 року народження, та мешканець міста Херсону, будучи радикально налаштованим до діючої легітимної влади в Україні, діючи добровільно, умисно, розуміючи протиправність своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій злочинний намір спрямований на завдання шкоди національним інтересам України, переслідуючи особисті ідеологічні мотиви погодився на співпрацю з представниками окупаційної адміністрації створених державою-агресором, шляхом надання згоди на його призначення головою громадської організації при ВГА Херсонської області та вчинив публічні заклики до проведення референдумів на тимчасово окупованій території, за наступних обставин.

30 липня 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлений) Овчаренко В.А. діючи, як голова громадської ради при ВГА, перебуваючи в тимчасово окупованому місті Херсон в актовому залі Херсонського державного університету за адресою: м. Херсон, вул. Університетська б. 27, добровільно прийняв участь у форумі «Мы вместе с Россией», організатором якого виступила окупаційна адміністрація держави-агресора, а саме військово-цивільна адміністрація та громадська рада Херсонської області, діючи умисно на підтримку держави – агресора, її окупаційної адміністрації та збройних формувань, а також утвердження окупаційної влади на захоплених збройними силами країни – агресора територіях України, взяв участь у голосуванні та закликав присутніх до прийняття декларації «Русский Херсон», підтримавши інтеграцію Херсонщини в єдиний економічний, технологічний, енергетичний і суспільно-політичний простір рф.

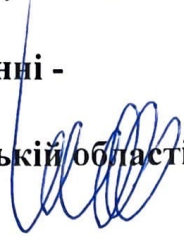
У подальшому, 20 вересня 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлений) Овчаренко В.А., перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Херсон, достовірно розуміючи, що Україна є унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, діючи умисно, з метою завдання шкоди національним інтересам України, добровільно, публічно в супереч національним інтересам держави України, на засіданні так званої громадської ради, на якому були присутні не менше 35 осіб, у тому числі представники засобів масової інформації підконтрольні державі-агресору, розуміючи протиправність та суспільну небезпечність своїх дій, закликав до проведення референдуму про входження Херсонської області до складу рф та мотивування жителів Херсонської області підтримати це рішення, та виголосив промову до представників держави агресора «обращение с просьбой провести референдум» на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Таким чином, громадянин України Овчаренко Володимир Антонович, 1939 року народження, займаючи посаду голови громадської ради Херсонської області при ВГА, створеного окупаційною адміністрацією, добровільно, діючи

на підтримку окупаційної влади держави агресора, вчинив умисні дії, спрямовані на проведення незаконного референдуму з метою зміни меж території та державного кордону України у порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України “Про національну безпеку України” шляхом публічних закликів до проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території Херсонської області.

За викладених вище обставин, Овчаренко Володимир Антонович, 24.11.1939 р.н., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, кваліфікуючими ознаками якого є: публічні заклики до проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

**Слідчий у кримінальному провадженні -
т.в.о. ст. слідчого СВ
Херсонського РУП ГУНП в Херсонській області
майор поліції**

Ігор МОРГУН

**«ПОГОДЖЕНО»
Старший групи прокурорів -
прокурор Херсонської
окружної прокуратури**

Олена ЛОПІНА

« 9 » червня 2023 року

Згідно з ч.ч. 3, 5-8 ст. 42 КПК України **підозрюваному** роз'яснено, що він має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених

законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, зміст зрозумілий, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки врученні, права підозрюваного оголошені, роз'ясненні та зрозумілі.

Підозрюваний _____

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року

Захисник _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручив, їх зміст роз'яснив:

Слідчий у кримінальному провадженні -
т.в.о. ст. слідчого СВ

Херсонського РУП ГУНП в Херсонській області
майор поліції

Ігор МОРГУН